

РАНЖУВАННЯ МОДЕЛЕЙ ДІЛОВОГО СЕРЕДОВИЩА ЗА ПРИНЦИПОМ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ОХОПЛЕННЯ ЕКОНОМІЧНИХ СТРУКТУР

Економіка окремої країни вже давно є реальною самодостатньою економічною системою. Незважаючи на поглиблені інтеграційні зв'язки міжнародні відносини все ще носять доповнюючий характер. Навіть у найбільш інтегрованій західноєвропейській економіці національні та регіональні моделі ділового середовища продовжують грати визначальну роль. На сьогоднішній день існує проблема класифікації моделей ділового середовища з позицій відходу від особливостей окремо взятої країни [1, с. 37].

Запропонуємо власну систему ранжування моделей ділового середовища за принципом глобалізації охоплення економічних структур.

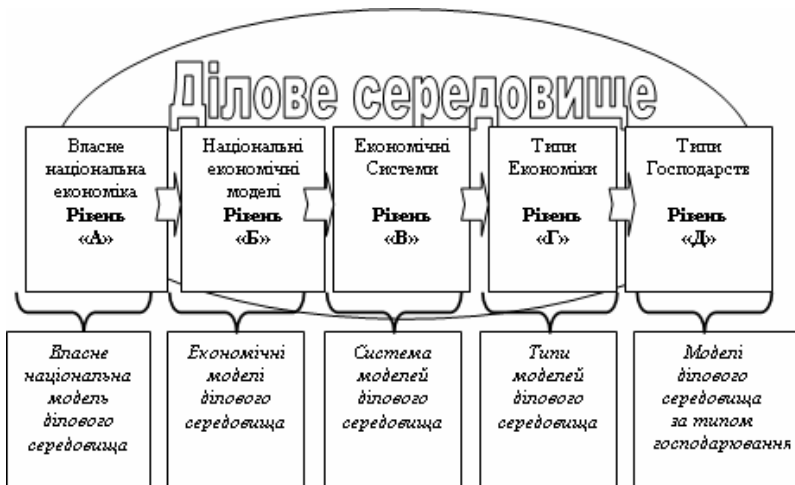

Рис. Ранжування моделей ділового середовища за принципом глобалізації охоплення економічних структур

Орієнтування моделей ділового середовища зліва направо, мотивоване тим, що відправною точкою є модель ділового середовища окремо взятої країни, а з кожним наступним кроком відбувається все

більший відрив від моноеконіміки і все більше припускається узагальнення, що призводить, звичайно до певного спрощення і зменшення кількості класифікаційних одиниць.

Модель в нашому розумінні – штучно побудована система, яка наділена комплексом характеристик, подібних до характеристик об'єкта, який є предметом дослідження. Для нас об'єктом що моделюється є ділове середовище країни.

На представленому рисунку базовий рівень «А» ранжування моделей ділового середовища представлений моделями ділового середовища реальних країн.

Рівень «Б» займають моделі ділового середовища національних економік. Ці моделі є спрощеним описом реальних механізмів ведення бізнесу у господарських комплексах країн, створених в результаті їх вивчення. Число цих моделей відповідає числу описаних моделей національних економік вивчених країн.

Рівень «В». За результатами вивчення існуючих національних моделей ділового середовища, виявлення певних подібних елементів, аналогічних законів функціонування, можливо провести певне групування, що, звичайно, призводить до певного спрощення, в результаті якого отримаємо системи моделей ділового середовища. Кількість отриманих в результаті такого спрощення систем в рази менше, ніж кількість національних моделей ділового середовища.

Рівень «Г» ранжування моделей ділового середовища вимагає перенесення акцентів від розкриття характеристик і взаємозв'язків ділового середовища до розкриття принципів, які являють фундамент моделі ділового середовища. Це класичні принципи побудови та функціонування економічних систем: ринкова, адміністративна, традиційна. Умовно їх ідентифікуємо як типи моделей національного ділового середовища.

Вершину нашої системи ранжування (рівень «Д») займають максимально узагальнені моделі ділового середовища, що побудовані відповідно типам господарювання через призму культури бізнес-середовища.

Список використаних джерел

1. Платонова Е. Економічні системи та їх трансформації / Е. Платонова. – МЕТМО. – 2008. – № 2. – С. 37.

2. Ott Ursula F. The Influence of Cultural Activity Types on Buyer-Seller Negotiations: A Game Theoretical Framework for Intercultural Negotiations / F. Ott Ursula // International Negotiation. – 2011. – Vol. 16. – P. 427–450.